

Што могуць бібліёграфы?

Свята славянская пісьменства і культуры, што адбылося сёлета на зямлі нашай рэспублікі, сталася асаблівым для тых, хто мае непасрэдныя адносіны да кнігі — для бібліятэкару.

Дзяржаўная бібліятэка БССР імя У. І. Леніна ў межах Свята правяла навукова-практычную канферэнцыю «Беларуская бібліяграфія — частка нацыянальнай культуры», у якой прынялі ўдзел усе бібліяграфічныя цэнтры рэспублікі. На канферэнцыі было шмат гасцей — з Дзяржаўной бібліятэкі СССР імя У. І. Леніна, нацыянальных

бібліятэках РСФСР, УССР, МССР, славянскіх краін. Удзельнікі канферэнцыі абмеркавалі шэраг надзённых пытанняў беларускай бібліяграфіі, ля вытокаў якой стаялі вядомыя вучоныя і дзеячы культуры Я. Карскі, У. Пічэта, М. Нікольскі, З. Жылуновіч (Цішка Гартны).

Бібліёграфамі галоўнай бібліятэкі рэспублікі зроблена нямала, што садзейнічала развіццю нацыянальнай культуры: зводны каталог «Кніга Беларусі. 1517—1917 гг.», «Бібліяграфія па гісторыі Беларусі. Феадалізм і капіталізм», Бібліяграфія мастац-

кай літаратуры і літаратура-знаўства» і г. д. Да Свята зроблены два значныя па сваіх культурных каштоўнасцях выданні — «Адкрыццё Снарыны» і «Станаўленне і развіццё рэжысуры ў беларускіх драматычных тэатрах (1841—1970 гг.)».

Бібліяграфічнае забеспячэнне іншых галін ведаў ажыццяўляюць галіновая рэспубліканскія бібліятэкі. Паспяховае развіццё ўсіх напрамкаў грунтуеца на дзяржаўной регістрацыі друнаванай прадунцыі рэспублікі, што выконвае Дзяржаўная кніжная палата БССР.

Перад бібліёграфамі БССР былі поставлены задачы: садзейнічаць абуджэнню нацыянальнай самасвядомасці народа, развіццю беларускай мовы, разгарнуць улік рукапісных і друкаваных помнікаў гісторыі і культуры Беларусі.

Паспяховаму выкананию гэтых і іншых задач бібліёграфам Беларусі перашкаджае беднасць матэрыяльна-технічнай базы сучаснага сусветнага ўзроўню, няразвітасць спонсарства ў падтрымку бібліяграфічнай справы, адсутнасць беларускага бібліяграфічнага таварыства.

Удзельнікі канферэнцыі прынялі зварот да бібліёграфаў рэспублікі.

І. ПРЫЛІШЧ.